

VERENIGINGSVERSLAGEN

NEDERLANDSE VERENIGING VAN TANDARTSEN

DE ORTHODONTISCHE BEHANDELING VAN DE OUDERE PATIËNT *)

DOOR C. BOOY

De problemen waarvoor we ons gesteld zien bij de orthodontische behandeling van volwassenen betreffen niet alleen de graad en vorm van de afwijking zoals we dat bij kinderen gewend zijn, maar ze liggen bovendien in het verschil in reactie van het parodontium.

Andere zijn weer van technische aard, omdat veelal bodily movement van volledig uitgegroeide elementen noodzakelijk is. Tenslotte zijn er de speciaal voor volwassenen psychische en praktische moeilijkheden verbonden aan het dragen van orthodontische apparatuur. Het aanpassingsvermogen daaraan blijkt individueel sterk uiteen te lopen.

De orthodontische mogelijkheden zijn begrensd enerzijds door de onveranderlijke afstand van de permanente hoektanden in de onderkaak waardoor een expansietherapie uitgesloten is, anderzijds omdat de diepe beet dikwijls niet te corrigeren is en veranderingen in de ligging van de onderkaak aanleiding kunnen geven tot klachten van het kaakgewricht.

Het gebruik van kleine voortdurend werkende krachten, nauwkeurig gedoseerd in richting en grootte verdient bij volwassenen de voorkeur. In sommige gevallen zal daarvoor een vast apparaat volgens Amerikaans patroon zoals de Twin Arch aangewezen zijn, overigens voldoet ook een plaatapparaat gecombineerd met één of meerdere banden aan de gestelde eisen. Het geduld van de patiënt wordt vooral in de beginperiode waarin gedurende enige weken geen enkele vooruitgang te constateren is, op de proef gesteld; mede hierom moeten van te voren alle voor- en nadelen van de behandeling uitvoerig besproken worden.

Van de zijde van de tandarts vergen deze volwassenen meer geduld, tact en tijd dan de gemiddelde jeugdige orthodontische patiënt, waartegenover echter de extra voldoening staat die het behaalde resultaat zal schenken.

*) Kort referaat van een voordracht op 17 nov. 1956 te Utrecht.